

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 84 0 К 078606 25 Кв 4
Бањалука, 26.06.2025. године

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија Обрена Бужанина као предсједника вијећа, Светлане Марић и Тање Бундало као чланица вијећа, уз судјеловање записничарке Ање Давидовић, у кривичном предмету против осумњиченог Г.Л. због кривичних дјела неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. Кривичног законика Републике Српске у стицају са кривичним дјелом омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. истог законика, одлучујући о приједлогу Окружног јавног тужилаштва у Добоју број Т15 0 КТ 0040818 25 од 23.06.2025. године, за продужење притвора осумњиченом на основу члана 200. став 3. Закона о кривичном поступку Републике Српске, у сједници вијећа одржаној 26.06.2025. године донио је

РЈЕШЕЊЕ

Одбија се као неоснован приједлог Окружног јавног тужилаштва у Добоју број Т15 0 КТ 0040818 25 од 23.06.2025. године, за продужење притвора осумњиченом Г.Л..

Образложење

Рјешењем судије за претходни поступак Окружног суда у Добоју, а потом рјешењем ванрасправног вијећа тог суда, на приједлог тужиоца је према осумњиченом Г.Л. одређен и продужен притвор због основане сумње да је извршио кривично дјело неовлаштена производња и промет опојних дрога из члана 207. став 1. Кривичног законика Републике Српске (надаље у тексту: КЗ РС) у стицају са кривичним дјелом омогућавање уживања опојних дрога из члана 208. став 1. КЗ РС и постојања посебног разлога за притвор из члана 197. став 1. тачка в) Закона о кривичном поступку Републике Српске (надаље у тексту: ЗКП РС), тако да му притвор може трајати најдуже до 22.40 часова 30.06.2025.године.

Врховном суду Републике Српске је достављен приједлог Окружног јавног тужилаштва Добој број Т15 0 КТ 0040818 25 од 23.06.2025. године, да се осумњиченом Г.Л. продужи притвор за још три мјесеца на основу члана 200. став 3. ЗКП РС, због разлога из члана 197. став 1. тачка в) ЗКП РС. Уз приједлог је достављена наредба Окружног јавног тужилаштва Добој од 30.05.2025.године, за вјештачење мобилног телефона осумњиченог, а у достављеним списима Окружног суда у Бијељини се налази и записник тог суда са рочишта од 25.06.2025. године, које је одржано сходно члану 200. став 4. ЗКП РС.

На рочишту одржаном пред првостепеним судом 25.06.2025. године, окружни јавни тужилац Неђо Ђурић је изнио садржај писмено достављеног приједлога за продужење притвора, остајући код свих навода којима је и образложен. Изјашњавајући се о приједлогу, бранилац осумњиченог, адвокат Рајко Стокић из Добоја је оспорио

основаност приједлога, наводећи да приједлог не садржи све што у складу са законом треба да садржи. Сматрао је да се образложењем приједлога не може сматрати само позивање на разлоге изнесене у приједлозима за одређивање и продужење притвора и рјешења која су донесена по тим приједлозима. Уз то је бранилац посебно истакао да је неприхватљиво то што је тек 30.05.2025. године издата наредба за вјештачење мобилног телефона, који је од осумњиченог одузет 31.03.2025. године, иако је могла бити издата истовремено кад су издате и наредбе за вјештачење биљних материја које су истог дана одузете од осумњиченог. Кашњење од два мјесеца у предузимању ове радње, одбрана сматра процесном злоупотребом и кршењем законске обавезе тужилаштва да поступа хитно за сво вријеме трајања притвора како би његово трајање било сведено на што краће вријеме, неопходно да се истрага заврши, те напомиње да је обавеза суда да води рачуна о заштити права осумњиченог док је у притвору и спријечи све процесне злоупотребе. Бранилац је предложио да се приједлог за продужење притвора одбије и осумњичени пусти да се брани са слободе, уз евентуално изрицање мјера забране. Осумњичени је прихватио изјашњење и приједлог свог браниоца. Тужилац се на рочишту није очитовао на приговоре одбране да предметна истрага није вођена ефикасно и да у претходном периоду у којем се осумњичени налази у притвору, није поштована обавеза хитног поступања.

Суд је испитао приједлог за продужење притвора, имајући у виду све разлоге којима је тужилац приједлог образложио, изјашњења осумњиченог и његовог браниоца о тим разлозима и стање предметних списа, па је утврдио да приједлог није основан и одлучио као у изреци овог рјешења из разлога који слиједе.

У приједлогу за продужење притвора се уопште не наводе и не анализирају до сад прикупљени докази који поткрепљују основу сумњу да је осумњичени извршио кривична дјела због којих се против њега води предметна истрага. Основано је с тим у вези бранилац навео да се образложењем приједлога не може сматрати само позивање тужиоца на разлоге изнесене у ранијим приједлозима за одређивање и продужење притвора и рјешења суда која су по тим приједлозима донесена. Тужилац је очигледно изгубио из вида да сви разлози за продужење притвора морају бити образложени и оправдани (при чему се под оправдане разлоге не могу сврстати неефикасна поступања и пропусти у извођењу процесних радњи) и да се одлуке о продужењу притвора у истрази доносе само на образложен приједлог тужиоца, што прије свега подразумијева образложење основане сумње као општег услова за притвор, што је у конкретном случају изостало.

Уз то се у приједлогу за продужење притвора осумњиченом на основу члана 200. став 3. ЗКП РС, уопште не наводе нарочито важни разлози чије постојање је по тој законској одредби услов да се одлуком Врховног суда Републике Српске осумњиченом притвор продужи у истрази, док је други услов да се истрага води због кривичног дјела за које се може изрећи казна затвора од десет година или тежа казна. Нарочито важни разлози за продужење притвора осумњиченом по одредби члана 200. став 3. ЗКП РС, не могу се свести на нарочите околности које оправдавају бојазан да ће осумњичени поновити кривично дјело, као посебног разлога из члана 197. став 1. ЗКП РС, због којег је осумњиченом у досадашњем току истраге притвор одређен и продужен, а тужилац се у образложењу приједлога за продужење притвора искључиво позива на тај посебни притворски разлог и образлаже да још увијек постоје неизмјењене нарочите околности које оправдавају постојање итерацијске опасности и у овој фази истраге. Стога се показује основаним став одбране да приједлог за продужење притвора не садржи све што

закон прописује и што је неопходно за доношење одлуке о продужењу притвора на основу члана 200. став 3. ЗКП РС.

У приједлогу за продужење притвора тужилац наводи да предметна истрага није могла бити завршена у претходном периоду, јер нису завршена вјештачења предмета одузетих од осумњиченог, како хемијско вјештачење материја (које асоцирају на опојну дрогу) које је повјерено Криминалистичко-техничком центру МУП РС, тако и вјештачење мобилног телефона осумњиченог, које је наређено тек 30.05.2025. године. При том се не наводе никакви објективни разлози због којих ове истражне радње нису могле бити завршене у претходна три мјесеца, за које вријеме се осумњичени налази у притвору. Стога у конкретном случају, сама по себи околност што наведена вјештачења нису завршена, не представља нарочито важан разлог који би, сходно члану 200. став 3. ЗКП РС, оправдао продужење притвора осумњиченом за још три мјесеца, код несумњиве чињенице да се не ради о сложеној истрази.

Због свега наведеног овај суд налази да је приједлог за продужење притвора осумњиченом неоснован и одлучено је као у изреци овог рјешења на основу члана 200. став 3. ЗКП РС.

Записничарка
Ања Давидовић

Предсједник вијећа
Обрен Бужанин

Поука о правном лијеку: Против овог рјешења дозвољена је жалба у року од 3 дана по пријему истог, Врховном суду Републике Српске, путем Основног суда у Дервенти. Жалба не одлаже извршење рјешења.

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Биљана Аћић